דיני נדה

אין ארויס גינעבן גיווארן

מהרב הגאון הגדול אב"ד פ"ק

ווארשא

אונ האט בעפאהלן דאס יעדרע פרויא דאס

ליינען זאלן אונ דריכן גוט אויף גיקלעהרט

זיין זאלן.

פה ווארשא

יוסף בן אהרן

ד"ר האזאנאוויטץ

296.563.3
דין נדה

דיני נדה

כתוב בתורה ויקרא ט"ו ל"א **וְהִזַּרְתֶּם אֶת**

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִטֻּמְאָתָם :

דאס איז טייטש איר זאלט דיא קינדר ישראל אפ שיידן פון זייער אומרייניקייט : ע"כ איז כ"ד וסודי הוראות מהר"ב דאס היינו פסוק (אותיר) צו דין דיא נייטיגסטע דינים פון נדה בפרט) אפן איז דורך (כאת אפסיק) אבר נייטנוואנדן דאס עס זאלן פיהל אייבר דיא דא וויסן נאסט , און אפרן (נכשל ח"ו) אין דעם גרויסן (איסור פון נדה) וואס אפן איז דאריף (חייב כרת דהאינה זילון) דרום האט בעפאהל

הרב הגאון הגדול אב"ד דקהלתינו

פה ווארשא דיא נייטיגסטע (דינים) צו דרוקן און יעדע פרויא וועלכי איין אחן האט זאל דאס לייענן און ווייטר [נותר] צו זיין .

א) יעדע פרויא דיא איין אחן האט און זיך עפטרס (בודק) זיין אונטר וולן איט איין ווייס ריין לייוואנט טיכל , און ווען זיא זעהט דאס עס איז ריין און קלאר , אזוי איז זיא איין ספק פרעגן איין (רב) אדר איין (מורה הוראה) און נייט איין אנדרי פרויא צו פרעגן עס דארף זיך אויך ניט אונטר שטיין קיין פרויא צו (פסקנן) עטוואס דאריגן .

ב) דיא (בדיקה) ברויך מאן זעהר צו זיין איט איין פיין ווייך ווייס לייוואנטין טיכל אדר איט אייסן ריינן באוואל זיא זאל זיך אבר ניכט (בודק) זיין איט דאס העמד וועלכי זיא נייט דאריגן : אויך ניט איט איין אונריין טיכל , אדר וועלכס ניט איז פיין ווייס אווארען דאס איז גאר קיין (בדיקה) ניסט אויך

RS23V8887
296.563.3

דיני נדה

טוך אונ דיא (בדיקה) וייטער גוט טוך זיין זא ווא זיא עס
פֿון איהר פֿרויא אונטער גשפרעט .

ג) ווען זיא שפּיהרט דאס איהר גבורט אדער אונטער ניעמינט
האט אדער זיא שפּיהרט דאס עטוואס פֿון איר געגאנגען
איסט . אויב זיא זיך תיכף (בודק) זיין : האט זיא זיך אבער
תיכף נישט (בודק) געווען אויב זיא איין (טמאה) פֿרעגן . אדער
זא האט זיך (בודק) געווען אונ גאר נישט געפֿונדן אויב זיא אויך
איין (טמאה) פֿרעגן .

ד) יעדרע פֿרויא איז זיך פֿון איהר אמן אפּ שיידן ווען עס קומט
דר טאג אדער דיא נאכט פֿר דיא נאכט אדער דר טאג דס
זיא איהר געוויינליכע צייט בקומן זאל .

ה) דיא צייטן זענן פֿרשיידן ניט ביא אללי גלייך . אמנכע
האבן איר צייט פונקטליך דען דרייסיגסטן טאג . אדער דען פֿינף
אונ צוואנציגסטן טאג דאס הייסט (וסת הפֿלגה) ווען זיא שוין
דורך פֿיהר מאל אויס גיפרובט איזט .

ו) אמנכי האבן פונקטליך נאך דיא טעג פֿון חודש : (ואסת)
דען אללי ערסטן טאג אין חודש אדער אללי צווייטן טאג
דאס הייסט (וסת החודש) , ווען זיא דורך דריא מאהל שוין
אויס גערבעט איז ; קען זיא דורך דיא צייט אויבן גרעכנט ,
פונקטליכע צייטן רעכנט גוט וויסן ווען פֿון אמן אפּ צו שיידן .

ז) האט זי זיך אבער דעם טאג ווען איר צייט איז געקומן איזט
פֿיהל מאהל (בודק) געווען אונ ניקס געפֿונען , זא ווען דער טאג
פֿר ביא איז , מוז זיא (אותר) צום אמן :

ח) האט זיא זיך אבער קיין גוויא בעשטימטע צייט ניט נאר
זיא איז נישט [illegible] צו ווערן אמנכעס מאהל דען פֿינף
אונ צוואנציגסטן טאג אונ אמאל דען זעקס אונ צוואנציגסטן טאג
אונ אמאל דען זיבן אונ צוואנציגסטן טאג : ווען דאביי פֿרשיידני
(דינים) דיא אזוי קען נישט היר אללי באשריבן דאך אויב זי זיך
אין דיא [illegible] טעג פֿיהל מאהל (בודק) זיין אונ ווען אס
אנדרן פֿון אמן אין דיא גרעכנטע טעג דיא ניט בעשטימט
פונקטליך ווען האלט זיא איין (טמאה) מאכן :
ווען

דיני נדה

ט) ווען זיא בזונדער אפּרט דארף זי אפּ געשייד זיין פֿון אמן
ניט אן צו רירן אונ ניט דער זעלבן בעט [illegible] דען אנדרן
אויך ניט עטוואס ווארפֿן אויך ניט שטיצן אונ זאלן [illegible] צום אנדרן
אונ ניט עסן פֿון איין שיסל אונ ניט טרונקן פֿון כוס וואס זיא
גטרונקן אונ איבער גלאזט , אונ ברויך מיט איהר פֿרבורגן לייב
אן זעהן ביז זיא (טבילה) געגאנגען איזט .

י) דען פֿינפֿטן טאג קען זיא זיך אפּוואשן . ווען זיא ריין
איזט דהיינו ווען זיא איז בזונדער געווארן אין מיטוואך זאל
זיא זיך אפּוואשן אין דאנערשטאג , דער (עיקר) אפּוואשן איזט
זיא זאל זיך דען פֿינפֿטן טאג פֿר נאכט (אחת ה) צייט (בודק)
זיין עטליכע מאהל אויב זי ריין איזט . דען זאל זיא זיך אונטער
וואשן אונ איין ווייס העמד אדער איין ריין העמד אויך איין ווייס
צייג אדער איין ריין אן ציהן , אונ זאל זיבן ריינע טעג ציילן
אללי טאג צווייא מאהל זיך (בודק) זיין מיט איין ווייס ריין
ווייך ליינוואנט טיכל צו מארגנס אונ פֿר נאכט :
אונ דען זיבנטן טאג זאל זיא (טבילה) גיין דאס הייסט פונקט
דעם זעקסטן טאג ווען זיא האט דעם אפּוואשן געמאכט די
פֿאריגע וואך . ניט זיא (טבילה) אין דעם זעקסטן טאג דיא
אנדרי וואך ערב (היינט) ווען זיא האט זיך אפּ גיוואשן דאנערשטאג
(אחת ה) צייט גייט זיא (טבילה) דעם אנדרן דאנערשטאג .

יא) דען טאג ווען איהר אויס קומט (טבילה) צו גיין , זאל
זיא [illegible] זיין [illegible] פֿון [illegible] קיין פֿליש צו עסן אדער
[illegible] דער נאך דיא נעגל ריין צו מאכן אונ ניט צו קעמען
קיין [illegible] אויך ניט אן צו רירן אנדרי [illegible] מאכן אונ זאל
[illegible] פֿר נאכט (בית הטבילה) גיין זיך באדן אונ וואשן
אונ קעמען אונ [illegible] דיא [illegible] אפּ שניידן . [illegible] פֿר
נאכט :

יב) פֿר דער (טבילה) גיין . זאל זיא זיך גוט [illegible]
[illegible] גוט [illegible] , אונ דיא [illegible] ריין גוט [illegible]
[illegible] , אונ דעם קאפּ גוט [illegible] קעמען [illegible]
נאר

דיני נדה

פר זאמיט האר וינד גוט צוואגן און גוט אויס קעמען ,
און די די נעהן אויס צו מאכן , און די כאז אויס צו רייניגן ,
און זי ברויך וואסר אם צו לאזן הדר שטול גאנגדארף זי עס
פר דר (טבילה) איהר מענטשן גברויך ערשטן צו טוהן , דען
זאל זי זיך גוט דארום זעהן לאזן פון דר טוקערין די דאזו
בשטימט איז אויב זי איבראל ריין איזט :

יג) דער נאך זאל זי אין דר מקוה גיין , דס וואסר מוס זיין איין האלב איילן העכר ווי איר נאפל גרייכן , איהרע פיס עטוואס פון אנאנד גשפרייט זיא ווי זי שטייט און קענטט די הענט עט וואס דר ווייטרט פון לייב , אזוא ווי זי זייגט איין קינד . און דס מויל ניט צו שטארק צו מאכן נאר לאז , אויך דיא אויגן נישט צו שטארק צו מאכן נאר לאז און זאל זיך אונטר טוקן :

יד) דיא טוקרן זאל גוט אכטונג געבן אויף דער פרויא ווען זיא זיך אונטר טוקט דאס קיין לייב אויך קיין האר נישט איבר דאס וואסר ארויס געהן וירד .

טו) דיא טוקערן מוז זיין איין קלוגע געהריגטע אונד גאטס פארכטיגע , דאס זיא זאל דיא וויבר ווארענן אויף דעם אלעם אויבן גידאכט , און ח"ו נישט צו איינלבייא דעם אלעם , און ווען איין (כלה) קומט דאס זיא איהר דיא אללי לייטיגי (דינים) און פון (עיקר) אם צוג , אלס גוט אויף קלעהרן , און אויס לערנן , גם אוז זיא אויך גוטי אויגן גיילט האבן .

גם וייל דער (מנהג) איז דאס דיא טוקרן מיט (מצות נשים) גייען פרעגן דארום אויך אוז זיא איין קלוגע פרומע פרויא זיין .

טז) יעדרע מוטר איז (מחויב) איהר טאכטער ווען זיא (חתונה) האט זיא פאר הער אויס צו לערנן דיא אויבן גדעכטי אלי (דינים) און עטליכע אמאל דייטליך אויס צו פרעגן , אויב זיא שוין גוט געלערינט איז :

ווען

דיני נידה

יז) ווען דיא (טבילה) גיין אן ערב שבת אדר (ערב יום טוב) אויס קומט אוז זיא זייער און זייער גיוואהרנט זיין נאכן לייטליך אין (בית הטבילה מקוה הויז) גיין ניט ווייניגר ווי איין שטונד פאר ליכט צינדן , און זוא באלד ווי זיא אהיין קומט זאהל זיא זיך צום ערשטן דיא נעגל אב שניידן , אי זי זיך באדן טוהט , דען עס זענן שוין כמה (מכשולים) דרפון הערוים גקומן דאס זיא האבן בייא נאכט דיא נעגל גשניטן און (מחלל שבת) גיוועזן וואו דורך צו (חייב מיתה ח"ו) גיקומן , דארום איז הגאון הגדול דפה [מזהיר במזהרה גדולה] דאס נאכן לייטליך פר נאכט תיכף אין אין אריין קומן . זאל זיא זיך דיא נעגל אב שניידן :

ת ו ש ל ב ע

אויך זיין פיל מעהר לייטיני (דינים) פר וויבר צו וויסן (דיני מליחה דיני חלה דיני הדלקת הנר) ווא אויך אנדרי (דינים) דיזע אלי (דינים) זיין גדרוקט אין (ספר **קהלת שלמה**) וואס זיין פון נייא גדרוקט געווארן **בפה ווארשא** , זאל זעהן יעדרער (ירא שמים) דיזעס (ספר) אין זיין הויז האבן [בכדי] דיא וויבר אויך דיא מאנס לייט וואס קיין (לשון הקודש) ניט פר שטיין זאלן אין דיזע (דינים) בעקאנט זיין (למען ידעון לעשות ולקיים) .

בית הספרים הלאומי והאוניברסיטאי ירושלים